

ASTOLFSKVÄDET.

1. De lindar stå under borgatorn,
där sömna de jungfrur tolv
Där leka två ädela konungabarn
tillsammans på höganlofts golv
Ung Astolf håller stolt Svanvit i famn
och slår stålhandsken mot bord:
"Den yppersta konung jag bliva vill,
som någonsin levat på jord"
- När dag rinner opp,
sover kärestan djupt under linden -

2. "Ack, bleve den yppersta konung du,
som levat i alla de land!
Och jag ville vara en ring av gull
och sitta på konungens hand"
"Det bleve dig så svårt att vara en ring
och sitta på konungens hand,
han tvär den så ofta i mannablod
och mister ett finger ibland"
- När dag rinner opp etc.

3. "Då skulle du vara den stoltaste hjort,
som lopp genom villande skog,
och jag ville vara så liten en hind
och dansa vid kronhjortens bog"
"Det blir dig så svårt att vara en hind
och dansa vid kronhjortens bog
I snåren brummar den ludna björn,
han grepe den hinden fullnog"
- När dag rinner opp etc.

4. "Så bliv då en kyrka på Nordenhed,
en kyrka så härlig som stor,
och jag vill bliva ett altar av säls
och stå i dess heliga kor"
Helt listigt då talte de tärnor tolv:
"Och glöm ej den mö, du har fäst
av alla som varit i världen till,
hon unnar dig allra bäst"
- När dag rinner opp etc.

*/Ur P. D. A. Atterboms 1790- 1855 sagospel "Lycksalighetens
ö" med en äldre folkvisa som förebild./*